

Dobrochna Jankowska

Wojnowice, gm. Osieczna, woj.
leszczyńskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 14, 225

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badaniami objęto rejon staromiejski. Prace prowadzono przy pomocy świdra geologicznego. Wykonano 2 odwierty w rejonie ulic Szpichlernej i Rybackiej oraz 3 odwierty obok wykopu nr 4 na Starym Rynku.

Badania w rejonie wspomnianych ulic potwierdziły hipotezę, iż granica wschodnia osadnictwa średniowiecznego w rejonie Starego Miasta przebiega na linii ul. Rybackiej. Odwierty na terenie Starego Rynku /obok wykopu nr 4/ pozwoliły ustalić, że w wykopie z 1977 roku uchwycono prawdopodobnie szczyt chaty drewnianej z XIV wieku zbudowanej na osi W-E. Dalszej części budynku należy poszukiwać na wschód od granicy wykopu nr 4.

Badania będą kontynuowane.

WOJNOWICE, gm. Osieczna
woj. leszczyńskie
Stanowisko 2

Wojewódzki Konserwator
Zabytków
w Lesznie
Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Adama
Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadziła dr Dobrochna Jankowska.
Finansował WKZ w Lesznie. Czwarty sezon
badań. Osada produkcyjna /XII-XIII w./.

Badania tegoroczne miały na celu dokładniejsze rozpoznanie naj- silniej użytkowanej strefy stanowiska. Na stanowisku założono 7 wykopów nawiązując do zeszłorocznych wykopów 18 i 25, uzyskując w ten sposób rozpoznaną powierzchnię o wymiarach 10 x 30 m. W trakcie tych prac odkryto kolejnych 25 obiektów, z których większość należy do kategorii znanych z lat ubiegłych. Nowością są 2 kompleksy niewielkich jam i układow kamieni, zawierające oprócz licznych brył żużla także skupiska jego drobnych odprysków, powstałych zapewne w procesie przekuwania wytopionej surówki. W obiektach tych wystąpiły ułamki glinianych dysz, a w jednym wypadku również duży, płaski z jednej strony kamień ze śladami drobnych uszkodzeń mechanicznych - być może używany jako kowadło.

W sezonie tegorocznym potwierdziła się w całej rozciągłości hipoteza o czysto produkcyjnym charakterze osady. Potwierdziły się też wcześniejsze ustalenia dotyczące jej chronologii.

Ze względu na zakończenie prac ratowniczych w rejonie zbiornika retencyjnego "Wonieść" badania nie będą kontynuowane.

ZAWADY, gm. Zbuczyn
woj. siedleckie
Stanowisko IV

patrz
wczesne średniowiecze